

бираше; пихме чай и не спяхме. Колата закъснѣ съ единъ часъ. Излѣзохме на 1 часа съ пощенския файтонъ съ 4 коня, по новото провизорно трасе за Рилския манастиръ. Азъ въ мушамъ, а Константиновичъ малко боленъ, въ моя славенъ „Nachtwächter“. Азъ треперѣхъ отъ радостъ, че следъ осем-месеченъ затворъ или заточение въ София, излизамъ за прѣвъ пѣтъ пакъ вънъ въ свѣта. Вървѣхме бърже като по желѣзница, конетѣ подскачаха. По познатия пѣтъ за Балиефенди. На лѣво пълнолуние, Витоша, сѣнка и облакъ отзадъ надъ Балкана, ясна тиха лѣтна лунна нощъ. На 1:35 ч. профу-чахме презъ Балиефенди. Отъ тамъ нагоре въ прохода, шумътъ на водитѣ, по стрѣмнини, неяснитѣ контури при лунното освѣтление. Passé le col [навлізана въ тѣснината]. Витошкиятъ възелъ на лѣво, ein Riesenplateau [гигантско плато]. Задъ прелѣза лагеръ на турски бѣжанци (безъ съмнение ловченски помаци, които се връщатъ отъ Македония) съ огньове. Силуетитѣ на коннитѣ стражари, които вървятъ край шосето. Малкъ басейнъ, вече въ Егейското (Струмско) порѣчие, въ което за прѣвъ пѣтъ сега стѣпвахъ. Презъ деня трѣбва да е наистина живописенъ край, склоноветѣ на Витоша съ урви и шумещъ потокъ, който тече къмъ Балиефенди. Почивка (2 ч.) при хана не далече отъ споменатия бѣжански лагеръ. Пийнахме „chartreuse“ отъ склада на Гесура въ София. Студено, съвършено алпийски. Шосето е грубо, безъ нивилация, често минавахме презъ камъни, пѣськъ и измитъ чакълъ, несполучливи серпентини — срѣдата на шосето не е издигната за изтичане на водата; вървимъ нагоре-надолу еднакво бърже безъ шибане на конетѣ. На мѣсечина разпознахъ следи отъ желѣзница задъ потока, terrassement [насипи], модерни развалини. По нивята лежахъ още снопи (юшуръ). Долу — по-топло — „егейски“ въздухъ. Шопа съ волски коли по шосето, използватъ нощната хладина. Нѣколко такива лагери, товарни кола съ биволи, българско животно. Нагоре-надолу. Стримонъ. Нѣколко села отъ страна на пѣтя. Изворътъ на Струма, l'entonnoir de Cirkva [фунията на Църква], тукъ нѣкъде е Мошино (на дѣсно) съ каменовжленнитѣ мини. — По-широка долина. Разсѣмва се. Константиновичъ спѣше, хремавъ. Проходътъ при Перникъ, въ тъмно, прорѣзъ unter dem Castellberg [подъ крепостния върхъ], дървени мостове презъ Струма. Купища дѣланъ камъкъ по пѣтя. Опитахъ се да заспя. Новъ край — птицитѣ се обаждатъ, залѣзътъ на луната и *ροδοδάκτυλος Ἑώς* [Аурора съ розовитѣ прѣсти], жълти нивя, зелени ливади край Струма: долу на дѣсно овощни дървета между нивитѣ, *rain de sucre* [захаренъ конусъ] на дѣсно (нѣкъде си между Брѣзникъ и Трънъ). Долината на Брѣзничката рѣка, долу край реката *terrassement* (насипи съ пропуски) за желѣзница на дѣсния брѣгъ. Шосето е по-добро, почвата е